

משה דור

מעשה במזוודה

לבני לעזוג

בני נסע למדינות הים עם מזוודה חביבה עליו כנפשו ולמזוודה היתה ידית כדרך המזודות שברצותו אדם גורר את המזוודה בידיה וברצותו הוא מגלגלה על שני הגלגלים הנטועים בה. והנה, כאשר שכ ממדינות הים היתה לו לבני אותה מזוודה עצמה אך ידית לא היתה בה. נקרעה הידית מעל המזוודה אם במרומים ואם עלי אדמות. המבין אתה, אמר לי בני בעצב, איש לא חש ולא ידע שהטל במזוודה מום.

נכנס בני לרכבו ונהג לבורסת היהלומים ברמת גן אך לא על מנת לסחר באבנים יקרות אלא מפני שנאמר לו שיש שם חנות מזודות ובה אפשר להגיה מזוד למזודות פצועות. אכן, היתה שם חנות כזאת מלאה וגרושה בכל מיני מזודות מכל מיני סוגים, גדולות, בינוניות וקטנות, ובני שאל את הבעלים אם יש לאל ידו לרפא את שבר המזודה. הסתכל הבעלים תחילה במזודה קטומת-הידית ואחר כך נשא את עיניו אל בני ואמר, "כאן רק מוכרים מזודות ולא מתקנים מזודות".

כך השיבו לבני בעוד חנויות של מזודות ואבזרי מסע אם במטרופולין ואם ברחבי השרון. בכל חנות בקשו לשכנע את בני לקנות מזודה חדשה אך הוא סרב להפרד ממזודתו האהובה. בחנות אחת הציעו לו הצעה שאי אפשר לסרב לה – למכר לו, במחיר של מזודה אחת, שלש מזודות, גדולה, בינונית וקטנה – והוא מאן כי לא רצה לבגד במזודת לבבו. ובחנות אחרת קשר המוכר כתרים למזודה מסימת והטעים את חסנה ועמידותה בכל פורענות, וכהוכחה חותכת לדבריו הציע לקפץ על המזודה. המציע לא היה כחוש כל עקר; נהפך הוא. "אולי מוטב שאקפץ אני", אמר בני בקול נוגה. הביט בו בעל החנות ומלא את פיו מים.

לספור הזה אין סוף. בני, אף כי חכמים ואנשי-מעשה מנסים להניאו מאולתו – כך הם מכנים את המטלה שקבל, אולי באין יודעים, על עצמו – עודנו מחפש ידית למזודה. הוא מחפש ואיננו מוצא, כמוהו כאחד מאבירי השולחן העגל התר אחר האגן הקדוש, אך לא אומר נואש. אני מבין לנפשו. וכי אני עצמי, אף כי כל תקוותי הכזיבו, חדלתי לחפש ידית למזודת עולמנו הפגום?

הביתה

כששכתי הביתה שאלו הקירות היכן היית? שוב התבוננו בי עגלו את תנועותי במרחב הביתי בין וילאות, כריות, מפוח, שלחנות, שדות, החפצים בתוכם וסביבם חפצו בי. תאמו את רוחם לבשרי. בקשו: השארי!

בית

ברוכים הקירות שאוחזים את הבית להיות בית שמסוככים עלי בקר ובחמה שעוטפים אותי בנדאות היסודות ברוך הבית ששומר עלי בשכבי ובקומי

ברוכים הקירות שעומדים על מקומם ללא תלונה ואמר בשקט בסבלנות יקשיבו לי. ברוכה הרצפה תחת כפות רגלי ברוכה התקרה המקרה מעלי והגג האוחז הכל יחד

ברך הנותן מטתי ערש נבואות הנותן בי נשימה מקצה העולם להדהד בתאי גופו האינסופי

ברוך מזבח השלחן

אמצע הבית

ברוכים הקירות שאוחזים את הבית

להיות בית

ברוך המקום שנתת לי